

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsak petek ter stanejo v tiskarni prejemane za celo leto 3 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 75 kr. in za četrt leta 90 kr., — po pošti prejemane pa za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld. — Za prinašanje na dom v Ljubljani se plača na leto 40 kr. Naročnino prejema upravništvo v Blasnikovi tiskarni. — Oglase (inserte) vzprejmlje upravništvo, in se plača za vsako vrsto za enkrat 8 kr., za dvakrat 12 kr., za trikrat 15 kr. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu „Novic“.

V Ljubljani 5. maja 1899.

Politiški oddelek.

Deželni zbor kranjski.

12. seja, dne 25. aprila.

Posl. Šubic je predlagal, naj dež. zbor sklene: ustanovi se deželna obrtna komisija, kateri bode naloga naslanjaje se na c. kr. trgovinskega ministerstva osrednjo akcijo za pospeševanje malega obrta, skrbeti za podporo, povzdigo, razvoj in procvit kranjske obrtnije. To nalogo izvršuje deželna obrtna komisija s tem, da razširja in vpeljuje nove priznane delavske pripomočke in metode; da oživotvarja učne kurze za obrtnike, prireja rastave in preskrbuje obrtnikom razna delavska sredstva; da pospešuje gospodarsko organizacijo malega obrta z osnovanjem zadrug in končno da upliva na dajanje kredita za male obrtnike.

Posl. Loy je interpeliral radi upadov hrvatskih razbojnikov na Kranjsko, na kar je dež. predsednik baron Hein pojasnil, da je vlada v obmejnih občinah organizovala končno stražo.

Dovolilo se je po poročilu posl. Murnika Köschnerjevi ustanovi 100 gld. in za napravo kranjskega herbarija 2200 gld., dočim se je prošnja „dramatičnega društva“ v Ljubljani za brezplačno prepustitev lož odklonila.

O Kalanovem predlogu glede obrtne razstave je poročal posl. Hribar, in se je sklenilo, naročiti dež. odboru, naj poroča, če bi kazalo, napraviti l. 1901 splošno deželno razstavo v Ljubljani.

O Božičevem predlogu glede trtnice za vipavsko dolino se je sklenilo, podpirati v postojinskem okraju dve trtnici s 1250 gld., jedno v vipavski dolini, drugo v Vremah.

Potem se je začela generalna razprava o realnem zakonu, o katerem je poročal posl. Šubic.

V imenu nemških poslancev je dr. Schaffer izjavil, da je načrt zanje nesprejemljiv, in je predlagal, naj se vrne dež. odboru, da ga predrugači.

Posl. Hribar je dokazal, da se v šolskih izveštjih nalašč delajo napačni izkazi, da se zmanjša število slovenskih in poveča na umeten način število nemških dijakov.

13. seja, dne 26. aprila.

V tej seji je poročevalec Šubic zaključil generalno debato z daljšim govorom, v katerem je dokazal vsa nasprotniška izvajanja.

Pri specijalni debati se je unela ostra razprava pri točki o določi hrvaščine neobligatnim učnim predmetom. Posl. Lenarčič je naglašal potrebo, da zna vsak Slovan kak drugi slovanski jezik, v prvi vrsti ruski jezik, in posl. Hribar mu je pritrdil. Dež. predsednik baron Hein se je močno razkoračil proti ruščini, na kar mu je s posebno ostrostjo odgovarjal posl. Kalan.

Končno je bil sprejet Povšetov predlog, da se določi hrvaščina neobligatnim učnim predmetom in je bil sploh odobren ves zakon.

Pri zadnjem paragrafu so se Nemci po dr. Schafferju zavarovali proti državnopravnim izvajanjem Kalanovim, na kar je poslanec Kalan odgovoril v naslednji seji.

Grof Karol Hohenwart.

Umrli je mož, pravi mož, in taki so v naši dobi jako redki. Toda z grofom Hohenwartom ni legel v grob samo mož, nego tudi največji politični talent, kar jih je imela naša monarhija v drugi polovici tekočega stoletja.

V najbežjih časih se je pokojni grof Hohenwart lotil uprav gigemtske naloge, vstvariti iz stare Avstrije, katera je zaradi hegemonije v Nemčiji skušala imeti presežno nemški značaj, novo državo, katera naj bi bila vsem svojim različnim narodom jednako pravična mati, in v kateri naj bi bilo prostora za vse.